

Nr 49.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om fortsatt uppskov med ikraftträdandet av föreskriven skatt å motorsprit; given Stockholms slott den 19 februari 1943.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om fortsatt uppskov med ikraftträdandet av föreskriven skatt å motorsprit.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

F ö r s l a g
till
**förordning om fortsatt uppskov med ikraftträdandet av
föreskriven skatt å motorsprit.**

Härigenom förordnas — med ändring av vad i förordningen den 17 april 1942 (nr 191) stadgats rörande ikraftträdandet av den i 1 § förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit¹ föreskrivna skatten å motorsprit — att bestämmelserna om sistnämnda skatt skola träda i kraft den 1 juli 1944.

---

¹ Senaste lydelse av 1 § se SFS 1939: 711.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 19 februari 1943.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med chefen för kommunikationsdepartementet anför chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss.

Enligt 1 § förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit skall för motorsprit erläggas särskild skatt av sex öre för liter. Beskattningen av motorsprit, vilken ursprungligen beslutades vid 1924 års riksdag, har emellertid hittills icke vunnit tillämpning, utan genom upprepade beslut har successivt medgivits uppskov med skattens ikraftträdande. Det senaste uppskovet har lämnats genom förordning den 17 april 1942 (nr 191) och gäller för tiden till den 1 juli 1943.

Beträffande statsmakternas tidigare behandling av denna skattefråga tillåter jag mig hänvisa till den redogörelse, som därutinnan lämnats i propositionen nr 113 till 1937 års riksdag. Av denna redogörelse framgår bland annat, att medgivandet av skattebefrielse för motorsprit från början avsåg att underlätta inarbetandet av dylikt bränsle i marknaden och samtidigt sörja för en viss tillgång till ett inhemskt motorbränsle, men att, sedan avsättningen av sulfitspriftfabrikernas produktion blivit tryggad genom den år 1934 beslutade omregleringen av spritmarknaden, skattebefrielsen förlorat sin betydelse som stödåtgärd för industrien och därefter väsentligen kommit att beröra motortrafikens intressen.

Då uppskov med skattens ikraftträdande beslutades åren 1934 och 1937, motiverades detta därmed, att en skatt å motorsprit skulle innebära en alltför kännbar belastning av motortrafiken. Priset å motorsprit exklusive skatt ställde sig vid båda dessa tillfällen avsevärt högre än priset å bensin inklusive skatt. När förslag om fortsatt uppskov med skattens ikraftträdande (proposition nr 135) förelades 1940 års lagtima riksdag, framhölls, att berörda prisskillnad, såvitt då kunde bedömas, även i fortsättningen syntes bliva betydande och att en ytterligare fördyring av motorspriten skulle medföra kännbara olägenheter för motortrafiken. Skattebefrielsen borde därför förlängas men med hänsyn till osvisheten om den blivande prisutvecklingen på området begränsas till ett år.

Då vid 1941 års riksdag förslag framlades om uppskov under ytterligare ett år med skattens ikraftträdande (proposition nr 230), motiverades det-

samma av delvis andra skäl. Sålunda uttalades, att så som förhållandena dåmera utvecklats sig med avseende å tillgången på motorbränslen frågan om en beskattning av motorsprit torde kunna betecknas såsom helt inaktuell. Trots ökad produktion inom landet kunde motorsprit icke tillhandahållas enskilda förbrukare i sådan omfattning, att denna förbrukning erhöle någon betydelse som skattekälla. Med hänsyn till ovissheten om den blivande utvecklingen på området ansågs emellertid alltjämt lämpligt, att uppskovet begränsades till ett år.

I det vid 1942 års riksdag framlagda förslaget om fortsatt uppskov med ikraftträdandet av föreskriven skatt å motorsprit (proposition nr 84) framhöll jag, att motiv för sådant uppskov fortfarande måste anses föreligga och att uppskovet alltjämt syntes böra begränsas till ett år.

Med hänsyn till rådande förhållanden torde det vara lämpligt att uppskjuta ikraftträdandet av förenämnda skatt å motorsprit ytterligare ett år eller alltså till den 1 juli 1944.

Föredraganden hemställer härefter, att upprättat förslag till *förordning om fortsatt uppskov med ikraftträdandet av föreskriven skatt å motorsprit* måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Mats Lemne.